

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

II. De multitudine & diuersitate miseriarum, quas homo sustinet in hac
vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

4 DE TRIBVLATIONE

Non intendo hîc loqui nec agere de pœnis & tribulationibus quas peccatores patiuntur in inferno, eò quòd nullũ aduersus eas sit remedium, leuamen, aut consolatio: sunt enim adeò horribiles & stupendæ, vt ab humano intellectu ne comprehendi quidem, multò minus lingua aliqua exprimi possint. animus mihi solùm est locui aliquantulum de angustijs & molestijs, quibus miserabilis hæc vita perfusa est, deq; fructu colligendo, nostro in hac lachrymarum valle existẽte exilio. Cùm enim nos necessariò gustare oporteat, nec quisquam ab iisdem eximi possit, expediret inuenire modũ, quo ita eas deuoremus, vt non solùm amaritudo nobis non noceat, aut nausẽa pariat tanquam cibi malè conditi, sed vt amarum etiam dulce, & frigidum calidum arbitremur.

CAPVT II.

DE MVLTITVDINE ET DIVERSITATE miseriarum quas homo sustinet in hac vita.

Cap. 40.

Quis ergo dicturus de pœnis & tribulationibus presentis vitæ, poterit dicere numerum, aut recensere diuersitatem? Spiritus S. apud Ecclesiasticum inquit

LIBER PRIMVS. 5.

inquit: *Occupatio magna creata est omni us hominibus, & iugum graue super filios Adā, à die exitus de ventre matris eorum, vsque in diem sepulturae, in matrem omnium. Cogitationes eorum, & timores cordis, ad inuentio expectationis, & dies finitionis: residentes super sedem gloriosam, vsque ad humilitatum in terra & cinere: ab eo qui utitur hyacintho, & portat coronam, vsque ad eum, quā operitur lino crudo. Quis enumerare poterit omnia genera calamitatum quae oppugnant & affligunt hominem? Quam sunt acerbi dolores, quam terribilia tormenta, quam variae & ipsis penè Medicis incognitae eorum infirmitates? Quantae difficultates remediorum, facientium tamen subinde poenam maiorem infirmitatibus? Quid de fame, de siti, cibis amaris, periculosis poculis, perniciosis odoribus, sermonibus contumeliosis, & inutilibus nouitatibus, quid de eo quod videt contra voluntatem, quid de eo quod videre non potest, cum tamen desideret, dicam? Quid proferam de passionibus inordinatis, fulmineis tempestatibus, cor submergentibus? quid de amore caeco, de crudeli odio, vana alacritate, tristitia sine fundamento, fallaci spe, furiosa ira, desiderijs insatiabilibus, diuersis conatibus, & varijs dissertationibus? Quid de recor*

6 DE TRIBVLATIONE

datione istius quod obliuisci, & obliuio-
ne illius quod recordari volebamus?
quid de falsis suspicionibus, diffidentijs,
& zelotypijs inter maritos accidentibus,
de desiderio habendi proles si non habe-
ant, de cura & pœna quæ premit habent-
es, de timore perdendi, de dolore & plā-
ctu de perditis si erant bonæ, de querelis
denique & lachrymis parentum si vi-
deant filios malè conditionatos? Quot
sunt foeminæ quæ parturientes propria
morte emunt vitam suis infantibus? quot
millia hominum pereunt in mari? quot
moriuntur in bello? quot auferuntur pe-
stilentia, terræ motu, euersione & lapsu
ædium, inundatione fluuiorum, puncti-
onibus & insidijs animalium virulento-
rum? Sunt quæ solo intuitu suo ho-
mines occidunt. Inuentus est homo
qui moriendo tradidit & eiecit serpen-
tes per omnes sui corporis partes. Nec
solum bestia syluestres & venenatæ
hominem persequuntur, verumetiam
omnium minime & maximè imbecil-
les eidem bellum indicunt, & infinitam
causant ægrimoniam. Non sunt vsque
ad culices quæ non inquietent & som-
num interrumpant: ita vt creaturæ om-
nes à Deo ad seruitium hominis creatæ
coniurasse contra illum & plus detri-
menti

*Plin. lib.
cap. 51*

menti quàm commodi inferre, & dominari potius, quàm eidem seruire videantur. Nemo à miserijs & calamitatibus istis exemptus est, siue magnus sit, siue parvus, diues an pauper, à residentibus enim super sedem gloriosam & coronam portantibus vsque ad humiliatum in terra & cinere & coopertum lino crudo, omnes miserijs prædictis subiecti sunt: & quod pessimum est omnium, homo qui defensor & protector esse debebat sui similibus, oppugnat eos crudelius omnibus alijs creaturis. Quot iniurias, imposturas, calumnias, & mortis genera homines inuicem patiuntur? Terra, mare, ipsaque loca publica excursoribus, prædonibus & latronibus infesta sunt, & quasi ad trucidandum hominem instrumenta deessent, indies noua, ingeniosa quadam crudelitate, tormenta excogitantur. Et licet cælum & terra atque omnes aliæ creaturæ hominibus fauerent, sibi inuicem tamen manus inferrent: in tantas enim incidimus calamitates, vt non tantum peregrini ac barbari, sed propinqui, imò ipsi etiam filij parentum, parentes vicissim filiorum suorum sanguine manus contaminare non vereantur.

§ DE TRIBVLATIONE

Lib. 2. offic.

Fuisse quondam, refert Cicero, Philosophum nomine Dicearcum, qui conscripsit librum continentem causas mortalitatis ad suum vsq; tempus cognitās. Hic postquam protulisset infinita hominum millia quæ fame, siti, igne, peste, aquarum inundatione, & ferarum crudelitate, alijsq; diuersis casibus interierant, tandem subiunxit numerum vi & malitia aliorum hominum interfectorum sine vlla comparatione maiorem. Nec mirum, si verum esse credatur quod scribit

Plin. lib. 7.

cap. 25.

Philosophus, cum legamus in conflictibus à Iulio Cæsare clemente aliàs & benigno Imperatore commissis, vltra vndecies cētena millia hominum occubuisse. Quos non trucidasset hic Imperator si crudelitatem exercuisset, si humanus & mitis tantum sanguinis effudit? Rectè ergo vulgare dicit prouerbiū:

Matth. 10.

Homo homini lupus. Et dominus ad discipulos suos. *Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum*. Et alibi Deus ad Ezechielem Prophetam: *Tu ergo fili hominis ne timeas eos, neque sermones eorum metuas.*

Cap. 2.

quoniam increduli & subuersores sunt tecū, & cum scorpionibus habitas. S. item Iob inquit: *Frater fui draconum, & socius struthionum.*

Cap. 30.

Adhæc prolixè satis ostendit. D. Chryso-

sto-

LIBER PRIMVS. 9

Iostomus cor hominis inops gratia Dei,
 esse atrocem, crudelem & venenatam
 mūdi bestiā, omnesq; pariter appetitus
 immoderatos in eo includi & contineri.
 Idē nobis Spiritus S. insinuare videtur cū
 ait: *Cōmorari leoni & draconi placebit, quā
 habitare cum muliere nequam.* Et Seneca: *Eccle 25.
 Epist. 103.*
 Ab homine inquit homini quotidiz nū
 periculum, aduersus hoc te expedi, hoc
 intentis oculis intuere. Nullum enim
 malum frequentius, nullum pertinacius,
 nullum blādus. Tempestas minatur an-
 tequam surgat, crepant ædificia antequā
 corruant: prænuntiat fumus incendium.
 Subita est ex homine perniciēs: & eò di-
 ligentius tegitur, quò propius accedit.
 Erras si istorum quæ tibi occurrunt vul-
 tibus credis, hominum effigies habent,
 animos ferarum. Nec tamen hæc sum-
 ma aut finis malorum, quia non cessat
 Diabolus persequi & affligere nos: quas
 enim & quantas ab eo calamitates &
 miseras B. Iob perpeffus sit, apertè scri-
 ptura demonstrat, dum ait. *Nuntius venit Iob. 1.
 ad Iob qui diceret. Boues arabant & asine
 pascebantur iuxta eos: & irruerunt Sabæi,
 tulerunt que omnia, & pueros percusserunt
 gladio, & quæ sequuntur. Cap. 2.
 Egressus Sathan à facie Domini, percussit Iob
 ulcere pessimo, à planta pedis vsque ad ver-
 ticem.*

10 DE TRIBVLATIONE

*ticem eius: qui testa saniem radebat, sedens
 in sterquilinio. Exēpla similia multa sunt,
 inter quæ illud maximè horribile, q̄ de
 Sara Raguelis filia legitur. Hæc enim (vt
 Tob. 3. 6. 7. sacræ attestantur literæ) tradita fuerat se-
 ptem viris, & demonium nomine Asmode-
 us occiderat eos, mox vt ingressi fuissent ad
 eā. Præterea sancti Angeli ministri sūt &
 executores iustitiæ Dei cōtra nos, quæ ad
 modū Sodomæ & Gomorrhæ aliarumq̄
 vrbiū igne cælesti consumptarū declarat
 excidiū. Et in libris Regū legitur: Factū est
 in nocte illa, venit Angelus Domini, & per-
 cussit incastris Asyriorū centum octoginta
 quinque millia. Dauid etiā Rex vidit An-
 gelum cædentē populū, & mortui sunt ex
 populo à Dan vsque ad Bersabee septuaginta
 millia virorum. Quinetiam ipse Deus ar-
 matur, & in surgit contra nos, Creator
 contra creaturas, sicut pulchrè B. Iob o-
 stendit, dicens: Cur faciem tuam abscondis,
 & arbitraris me inimicum tuum? Nec mi-
 rum si tot tantisque hostibus oppugne-
 tur homo, cum sui ipsius inimicus sit cru-
 delissimus, infinitis & importunis sese
 curis onerans ac perturbans. Vnde D.
 Iob: Quare, inquit, posuisti me cōtrarium ti-
 bi, & factus sum mihi metipso grauis. Quo
 certè nihil aliud indicatur, quàm inueni-
 ri quosdā malè sibi consulentes, qui se
 ipsos*

ipſos inter ſcientes exiſtimant morte miſerias & calamitates huius vitæ finiri. Deſinamus igitur mirari hominem inter cognatos & parentes non eſſe ſecurum, qui à ſeipſo tam parum tutus eſt. Quapropter ſi cælum & terra, ſi aqua & ignis, ſi elementa & creaturæ omnes, ſi Angeli & Dæmones, ſi Deus etiam alioquin infinite bonus homini aduerſatur, & affligendo eum contriſtat, ſi homo denique ipſe ſui ſimilibus crudelis, adeoque ſibiipſi infeſtus eſt, neceſſarium erit vt patienter pœnas, & tribulationes perferamus, quando inter tot tamque potentes inimicos, planè debiles, inermes & omni auxilio deſtituti exiſtimus.

CAPVT III.

*QVOD DEVS AVTHOR SIT TRIBV-
lationum quas homo ſuſtinet, & vtatur
creaturis ad affligendum.*

Postquã moleſtijs vndiq; cincti & circumdati ſumus, nec quisq; quoad viuit ab iſſdẽ liberari poteſt; vtile erit p̄uidere quo remedio vtendũ, quodũcõ ſiliũ capiendũ ſit, quãdo torrētis inſtar tribulationũ p̄cellæ exurgēt ſu p̄ nos & exũdabũt. Considerãdũ itaq; nobis eſt, vnde procedãt, q̄s author, & quæ cauſa tribulationũ ſit, vt originẽ illarũ agnoſcentes, facilius ijs occurrere & mederi poſſimus.

A G Deus